

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

NOGMAALS DE HUISARTS EN DE GESLACHTKUNDIGE PRACTIJK.

In het stukje van collega B. PREMSELA, van 24 December 1932, mis ik een rechtstreeks antwoord op de vraag: of de huisarts inzake geboorteregeling kennis en tijd ontbreken.

Wel sprak collega PREMSELA zichzelf in zijn kort antwoord tegen. Hij zegt namelijk: „de universitaire opleiding maakt het niet mogelijk, dat de gemiddelde arts voldoende kennis kan verwerven etc.” en een zin later: „gelukkig, dat door eigen studie *talrijke* artsen zich inwerken”.

Het doet mij genoegen, hieruit te kunnen opmaken, dat collega PREMSELA inziet, dat met eenige belangstelling en vlijt men datgene kan aanvullen, wat de universiteit niet geeft of niet kan geven.

Ik zou anders gaarne van hem vernomen hebben, waar de zich in Nederland noemende „geslachtkundigen”, dan wel hun opleiding genoten hebben.

Nog één enkele opmerking over het „dr. ALETTA JACOBS-Huis en de anti-conceptionele practijk. Collega PREMSELA doet het voorkomen alsof de geboorteregeling pas in de laatste plaats daar aan de orde is. Dit is onjuist; het is daar geen bijzaak, maar wel degelijk hoofdzaak.

Bewijzen:

1°. Hetgeen collega PREMSELA zelf schrijft in zijn boekje „*Bewuste regeling van het kindertal*” (Zie inleiding).

2°. De advertenties in verschillende dagbladen, waaruit blijkt, dat voor de anti-conceptionele practijk een veel grootere tijd wordt ingeruimd dan voor alle overige „geslachtkundige” voorlichtingen met elkander.

B. FRANK.

OVER DE SCHADELIJKHEID VAN HET ROOKEN.

In het nummer van 24 December 1932 schrijft prof. VAN LOGHEM over „de hygiëne van het rooken”, dat den tabaksrookers de schrik om het hart zou kunnen doen slaan. Hierin wordt onder andere gezegd: „De meeste *matige* 1) rookers zijn zich zeer wel bewust van de vergiftiging (door het rooken)”. En nog angstiger kunnen zij worden, als zij weer lezen op bladzijde 5867 van die ganglioncellen van den N. sympathicus, die door het *nicotine* 1) worden getroffen; en van de verschijnselen der chronische tabakvergiftiging. Om hun een hart onder den riem te steken wil ik melding maken van een onderzoek van prof. GABBI, hoogleeraar aan de geneeskundige faculteit der universiteit van Milaan, naar de honderd- en meerjarigen in Italië, 2) van wie hij 17 opspoorde. De mannen onder hen waren bijna allen *verwoede* 1) rookers en pruimers van tabak en zijn dit nog, als zij nog leven.

30 December 1932.

A. CIJFER.

Mijn indruk is, dat volkomen tolerantie tegenover de tabaksvergiften betrekkelijk zelden voorkomt. Vele rookers zijn dan ook *matige* rookers en verdeelen zorgvuldig het genotmiddel over den dag. Er zijn er, die nimmer in den voormiddag rooken, nimmer vlak voor den maaltijd, nimmer vlak voor het naar bed gaan. Velen houden zich aan lichte sigaren, hoezeer hun smaak naar zwaarder product of naar een pijp moge uitgaan. De groote belangstelling, die bij *matige* rookers door de Bonicotmethode gewekt is, mag zeker ook wel als getuigenis gelden, dat velen zich niet geheel veilig voelen.

De wijze waarop collega CIJFER de statistiek hanteert, acht ik voor discussie vatbaar.

J. J. VAN LOGHEM.

1) Cursiveering van mij.

2) Zie: *Gazzetta delle Levatrici* van 15 November 1932, bldz. 34.